साकेत्यत्राह ॥ बुद्धिरिति ॥ अस्यैव प्रपंचोऽपराधंविनेतिहंतुं राक्षसानितिशेषः ॥ नमंस्यते तव यत्नमौचित्येनेतिशेषः ॥ लोकान्वीरनकामयेइतिपाठे लोकाङ्गंतुं नेच्छामि ॥
राक्षसवदितरप्राणिवधस्याप्येवंसति प्रसंगादितिभावः ॥२५॥ नन्वस्मदपराधाकरणेऽपि आर्तमुनिजनरक्षणार्थमेव तेषां वधोस्त्वित्यतआह ॥क्षत्रियाणामिति ॥ क्षत्रियाणां
क्षत्रधर्माहपदप्रतिष्ठितानामतएव वीराणां राज्यरक्षणशेषतया युद्धादिप्रवृत्तिमतां एतावद्धनुषाकार्यं यद्वनेषु वसतां नियतात्मनामार्तानामभिरक्षणं ॥ २६ ॥ अस्माकंतु ना
त्राप्यधिकारइत्याह ॥ क्वचेति ॥ क्षात्रं दुष्टवधादितपोजटावल्कलादिधारणपूर्वकं ॥अस्माभिरिदानीमनुतिष्ठासितमिदं व्याविद्धं परस्परव्याहतं तस्माद्देशधर्मस्तपोवनधर्मस्तु
पूज्यतां सेव्यतां ॥ २७॥ यतः शस्त्रसेवनात् ॥ कदर्याणां कृपणानामिव कलुषा बुद्धिर्जायते धर्मानुष्ठानविरोधिनी अतः शस्त्रसेवनं वने न कर्तव्यमितिध्वनिः ननु क्षत्रिय

बुद्धिर्वैरंविनाहंतुंराक्षसान्दंडकाश्रितान् ॥ अपराधंविनाहंतुंलोकोवीरनमंस्यते ॥ २५ ॥ क्षत्रियाणांतुवीराणांवनेषुनियतात्मनां ॥ ध
नुषाकार्यमेतावदार्तानामभिरक्षणं ॥ २६ ॥ क्वचशस्त्रंक्वचवनंक्वचक्षात्रंतपःक्व च ॥ व्याविद्धमिदमस्माभिर्देशधर्मस्तुपूज्यतां ॥ २७ ॥
कदर्यकलुषाबुद्धिर्जायतेशस्त्रसेवनात् ॥ पुनर्गत्वात्वयोध्यायांक्षत्रधर्मंचरिष्यसि ॥ २८ ॥ अक्षयातुभवेत्प्रीतिःश्वश्रूश्वशुरयोर्मम ॥
यदिराज्यंहिसन्न्यस्य भवेस्त्वंनिरतोमुनिः ॥ २९ ॥ धर्मादर्थःप्रभवतिधर्मात्प्रभवतेसुखं ॥ धर्मेणलभतेसर्वंधर्मसारमिदंजगत् ॥ ३० ॥
आत्मानंनियमैस्तैस्तैःकर्षयित्वाप्रयत्नतः ॥ प्राप्यतेनिपुणैर्धर्मोनसुखाल्लभतेसुखं ॥ ३१ ॥ नित्यंशुचिमतिःसौम्यचरधर्मंतपोवने ॥
सर्वंतुविदितंतुभ्यंत्रैलोक्यमपितत्त्वतः ॥ ३२ ॥ स्य मम युद्धमेव धर्मोऽतआह ॥ पुनरिति ॥ सएव तस्य देशः कालश्चेत्यर्थः ॥ २८ ॥ शस्त्रसेवननिषेधमेव
दृढयति ॥ अक्षयेति ॥ यदि राज्यंत्यक्त्वा वने निरतस्त्वं मुनिवृत्तिर्भवेस्तदा मम श्वश्रूश्वशुरयोरक्षया प्रीतिर्भवेत् ॥ श्वशुरस्य वनवासोचितधर्मानुष्ठानेन स्वर्गलाभजा प्री
तिः ॥ श्वश्वास्तु युद्धादिराहित्येन सुखवासजा प्रीतिरिति बोध्यं ॥ २९ ॥ हिंसालक्षणस्याधर्मत्वात् ॥ मुनिधर्मानुष्ठानमेवोचितमित्याह ॥ धर्मादिति ॥ धर्मात् अहिंसाप्रधानात् ॥ ३० ॥
सर्वथा धर्मएव संपाद्यइत्याह ॥ आत्मानं स्थूलदेहद्वयमित्यर्थः ॥ निपुणैः समर्थैः ॥ सुखं सुखसाधनोधर्मः ॥ ३१ ॥ उपसंहरति ॥ नित्यमिति ॥ त्रैलोक्यमपि त्रिलोक
वर्तिप्रजा समर्थापुमर्थतत्साधनकलापइत्यर्थः ॥ तुभ्यं त्वया ॥ ३२ ॥